

Budapest, 1900. április 13. – Budapest, 1978. július 16.

Apja cipészsegéd volt. Öt elemi osztályt végzett, majd cipőgyárban dolgozott. 1917-ben vasesztergályos segédlevelet szerzett, a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Szövetsége és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja lett. 1918-ig az olasz fronton katonáskodott, a Tanácsköztársaság alatt a Vörös Hadseregben harcolt, a két világháború között a FIAT-művek esztergályos szakmunkása, majd 1942-től a csepeli Weiss Manfréd Művek művezetője volt. 1933-ban kilépett az MSZDP-ből, 1941-ben csatlakozott az illegális kommunista párthoz. 1944. március 19. után részt vett a nemzeti ellenállási mozgalomban. 1945-ben, a csepeli vasműben az üzemi bizottság alelnöke, az MKP csepeli vezetőségi tagja és a vasasszakszervezet csepeli titkárság vezetője volt. 1948-ban kinevezték az államosított Weiss Manfréd Művek vezérigazgató-helyettesévé. A Magyar Posta vezérigazgatója 1948. szeptember 29. és 1951. január 27. között volt, majd közlekedés – és postaügyi miniszter helyettes. 1952. január 5-én lett postaügyi miniszter, 1953. július 4-étől az ismét összevont Közlekedési és Postaügyi Minisztériumban a miniszter első helyettese, majd 1957. december 2. és 1961. december 28. között miniszterhelyettes volt. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti listáján országgyűlési képviselővé választották. 1951. március 1. és 1954. május 30. között tagja volt az MDP Központi Vezetőségének. Három évet végzett a Budapesti Műszaki Egyetem gyengeáramú tagozatán.